

Dosar nr. 2r-196/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (M. Gandrabur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

DECIZIE

03 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Valentin Cașu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/255 împotriva lui Valentin Cașu, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

împotriva încheierii din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea depusă de Valentin Cașu privind repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit cererea de apel ca fiind depusă în afara termenului legal,

c o n s t a t ă :

La 23 mai 2018, APLP nr.54/255 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valentin Cașu cu privire la încasarea datoriei în sumă de 6718,60 de lei și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 270 de lei.

Prin hotărârea din 29 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cererea de chemare în judecată a fost admis integral și încasate din contul pârâtului în beneficiul reclamantei, sumele de 6718,60 de lei cu titlu de datorie și 270 de lei, taxa de stat achitată la depunerea acțiunii.

La 14 ianuarie 2019, Valentin Cașu a declarat apel împotriva hotărârii din 29 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana prin care a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului și casarea hotărârii instanței de fond.

Prin încheierea din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea privind repunerea în termenul de declarare a apelului și restituit apelul declarat de Valentin Cașu ca fiind depus cu încălcarea termenului prevăzut de lege.

La 12 februarie 2019, Valentin Cașu a depus cerere de recurs, împotriva încheierii din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a solicitat casarea încheierii instanței de apel.

În motivarea recursului, recurentul a indicat dezacordul cu încheierea contestată, deoarece în opinia sa, instanța de apel a interpretat eronat dispozițiile art.111 Cod de procedură civilă.

La fel, a menționat că între dispozițiile art.111 alin.(3) și art. 362 alin.(1) Cod de procedură civilă există necorelări, care însă nu trebuie să afecteze echitatea procesului, dar care urmează a fi tălmăcite în favoarea sa, în caz contrar este violat art. 6 §1 CEDO, fapt care a și fost comis în cazul său.

Totodată, a relevat că a depus cererea de apel în termen, or hotărârea judecătorească contestată a recepționat-o de la oficiul postal după data de 12 decembrie 2018, mai exact la 14 decembrie 2018, iar conform art.111 alin.(3) Cod de procedură civilă, termenul de procedură începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură. Astfel, termenul de 30 de zile de declarare a apelului a început să curgă la 15 decembrie 2018, iar cererea de apel a fost depusă la 14 ianuarie 2019, în interiorul termenului stabilit de lege.

În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Instanța de recurs consideră că, recursul declarat la 12 februarie 2019 este în termen, având în vedere faptul că, încheierea recurată a fost pronunțată și publicată pe pagina web a instanței de apel la 30 ianuarie 2019 (f.d.61-63), și expediată părților prin intermediul oficiului postal la 31 ianuarie 2019 (f.d.64), dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele cauzei lipsesc.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valentin Cașu, urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art.427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Așadar, din conținutul recursului declarat de Valentin Cașu, rezultă că, recurentul nu este de acord cu încheierea din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea cu privire la repunerea în termen a cererii de apel și restituit apelul, ca fiind depus tardiv.

La fel, s-a constatat că, pentru a se pronunța astfel, instanța de apel a reținut că, apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu a prezentat careva motive care ar justifica depășirea termenului de declarare a apelului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de apel despre necesitatea restituirii cererii de apel ca fiind depusă cu omiterea termenului legal de declarare, justă.

În acest context, Colegiul reiterează prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, care statuează că, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Prin prisma normei enunțate, instanța de recurs relevă că, dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat la 29 noiembrie 2018 (f.d.52).

Concomitent, din materialele dosarului Colegiul reține că, cererea de apel înaintată de către Valentin Cașu împotriva hotărârii, a fost înregistrată la 14 ianuarie 2019 (f.d.55).

Aici, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a reitera și prevederile art. 110 Cod de procedură civilă, care indică că, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Totodată, conform art. 111 alin. (3) Cod de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Prin urmare, în speță, termenul de declarare a apelului și-a început curgerea la 30 noiembrie 2018, ziua imediat următoare datei emiterii dispozitivului hotărârii contestate și a expirat la 02 ianuarie 2019, aceasta fiind ultima zi de declarare a apelului.

Mai mult, în cazul în care recurentul ar fi recepționat hotărârea instanței de fond la 12 decembrie 2018, ultima zi de declararea a apelului era 11 ianuarie 2019, cu toate acestea, cererea de apel a fost depusă abia la 14 ianuarie 2019, fapt ce denotă depunerea apelului cu încălcarea vădită a termenului de declarare.

Cât privesc argumentele recurentului Valentin Cașu precum că, a omis întemeiat termenul de declarare a apelului pe motiv că, a recepționat hotărârea instanței de fond abia la 14 decembrie 2018, instanța de recurs le consideră neîntemeiate și care urmează a fi respinse. Or, potrivit modificărilor operate prin Legea nr.155 din 05 iulie 2012, în vigoare din 30 noiembrie 2012, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii și nu din momentul primirii copieii hotărârii sau a dispozitivului acesteia, cum prevedea anterior norma procesuală.

Aici se menționează că, recurentul Valentin Cașu prin lege era obligat să respecte termenul de contestare cu apel de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, condiție ce nu se atestă în prezenta speță.

Alte circumstanțe în motivarea repunerii în termen a apelului nu au fost invocate.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

În conformitate cu art. 369 alin.(1) lit.b), instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În astfel de circumstanțe, Colegiul conchide că, instanța de apel întemeiat a respins cererea de repunere în termen a apelului și corect a restituit cererea de apel

ca fiind depusă cu omiterea termenului de declarare, având în vedere că argumentele invocate în susținerea cererii de repunere în termen a apelului sunt neîntemeiate.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) Cod de procedură civilă, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Articolul 61 alin. (1) Cod de procedură civilă expres prevede că participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Astfel, Colegiul consideră neîntemeiat și argumentul recurentului precum că prin restituirea cererii de apel i se îngreșește dreptul de acces la justiție, or, recurentul nu a dat dovadă de diligență și bună credință în realizarea drepturilor sale, ca ulterior să invoce încălcarea dreptului de acces la justiție, în condițiile cînd personal nu și-a realizat drepturile garantate de legislația în vigoare.

În circumstanțele descrise instanța de recurs reține că soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea recurată privind restituirea cererii de apel este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, având în vedere obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună credință și în termen.

Or, în cazul admiterii cererii și repunerii apelului declarat de Valentin Cașu pe rol, se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ceea ce este inadmisibil.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele *Van Harn vs. Germania*, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

În cauzele *Ceachir contra Moldovei* din 15 ianuarie 2008 și *Melnic contra Moldovei* din 14 noiembrie 2006, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale încalcă drepturile reclamanților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 10 alin. (3) Cod de procedură civilă, sancțiunile procedurale vizează atît actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cît și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decît într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Luând în considerație cele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că argumentele invocate în recurs sînt neîntemeiate, fapt pentru care recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art.428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Valentin Cașu.

Se menține încheierea din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/255 împotriva lui Valentin Cașu, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat